

Pytania prejudycjalne

1. Czy instytucja państwa, która wystawiła formularz A1 i która z urzędu – bez wniosku właściwej instytucji zainteresowanego państwa członkowskiego – zamierza anulować/uchylić lub unieważnić wydany formularz, obowiązana jest przeprowadzić procedurę uzgodnienia z instytucją właściwą innemu państwu członkowskiego na zasadach analogicznych, jakie obowiązują na podstawie art. 6 i 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾?
2. Czy procedurę uzgodnienia należy przeprowadzić jeszcze przed anulowaniem/uchyleniem lub unieważnieniem wydanego formularza czy też to anulowanie/uchylenie lub unieważnienie ma charakter wstępny, tymczasowy (art. 16 ust. 2), które staje się ostateczne w przypadku, gdy zainteresowana instytucja państwa członkowskiego nie zgłosi zastrzeżenia lub swojej odmiennej opinii w tej kwestii?

⁽¹⁾ Dz. U. 2009, L 284, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 30 czerwca 2022 r. – Autoridade Tributária e Aduaneira/HPA – Construções, SA

(Sprawa C-433/22)

(2022/C 380/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Autoridade Tributária e Aduaneira

Druga strona postępowania: HPA – Construções, SA

Pytanie prejudycjalne

Czy pkt 2 załącznika IV do dyrektywy VAT⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym obniżona stawka VAT może być stosowana jedynie do umów o roboty budowlane mających na celu naprawę i remont nieruchomości w mieszkaniach prywatnych, które są zamieszkałe w chwili wykonywania tych działań?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny (Polska) w dniu 5 lipca 2022 r. – P sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

(Sprawa C-442/22)

(2022/C 380/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Lublinie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że w sytuacji gdy pracownik podatnika VAT wystawił fałszywą fakturę z wykazaniem podatkiem VAT, na której wykazał dane pracodawcy jako podatnika, bez jego wiedzy i zgody, za osobę, która wykazuje VAT na fakturze, zobowiązaną do zapłaty VAT należy uznać:
 - podatnika VAT, którego danymi bezprawnie posłużono się w treści faktury, czy też
 - pracownika, który bezprawnie wykazał VAT na fakturze, wykorzystując dane podmiotu będącego podatnikiem VAT?
- 2) Czy dla odpowiedzi kogo uznać w rozumieniu art. 203 ww. dyrektywy Rady 2006/112/WE za osobę, która wykazuje VAT na fakturze, zobowiązaną do zapłaty VAT w okolicznościach jak w punkcie 1, istotnym jest, czy podatnikowi VAT zatrudniającemu pracownika, który bezprawnie wykazał na fakturze VAT dane zatrudniającego go podatnika, można zarzucić brak należytej staranności w nadzorze nad pracownikiem?

⁽¹⁾ Dz. U. 2006, L 347, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 7 lipca 2022 r. – RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV/Minister van Infrastructuur en
Waterstaat**

(Sprawa C-451/22)

(2022/C 380/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RTL Nederland BV, RTL Nieuws BV

Strona przeciwna: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Pytania prejudycjalne

- 1) Co należy rozumieć przez szczegółowe dane o „zdarzeniach” oraz „odpowiednią poufność” w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 376/2014⁽¹⁾ oraz w świetle wolności wypowiedzi i informacji ustanowionych w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 EKPC?
- 2) Czy art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 376/2014 należy w świetle wolności wypowiedzi i informacji ustanowionych w art. 11 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 EKPC interpretować w ten sposób, że jest on możliwy do pogodzenia z ustanowioną w prawie krajowym zasadą, taką jak będąca przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z którą żadne dane uzyskane o zgłoszonych zdarzeniach nie mogą być ujawniane?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy właściwy organ krajowy może zastosować ogólne uregulowanie krajowe dotyczące dostępu do informacji, zgodnie z którym informacje nie są ujawniane, jeżeli ich ujawnienie byłoby sprzeczne z danymi interesami, związanymi na przykład ze stosunkami z innymi państwami i organizacjami międzynarodowymi, inspekcjami, kontrolami i nadzorem sprawowanym przez organy administracyjne, poszanowaniem prywatności i zapobieganiem nadmiernemu uprzywilejowaniu lub stawianiu w mniej korzystnej sytuacji osób fizycznych i prawnych?